

Warszawa, dn. października 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 7/IZ/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko B. z siedzibą w C. zawarte we wniosku z dnia 18 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 września 2020 r. uzupełnionego w dniu 19 października 2020 r., o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw z tytułu przywozu wskazanych we wniosku produktów zakwalifikowanych do ciężkiego oleju opałowego o kodzie CN 2707 99 99 – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 września 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach B. z siedzibą w C., reprezentowana przez X., adwokata – zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 18 września 2020 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku. W dniu 13 października 2020 roku Wnioskodawca został wezwany o uzupełnienie braków w interpretacji oraz do złożenia wyjaśnień. W dniu 19 października 2020 roku Wnioskodawca uzupełnił swój wniosek o brakujące prawidłowo podpisane pełnomocnictwo oraz wyjaśnił wątpliwości na tle wniosku o wydanie interpretacji.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca planuje nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import oleju RAE oraz oleju TDAE oznaczonych kodem CN 2707 99 99.

Olej RAE oraz olej TDAE wykorzystywane są w zakładzie Spółki do produkcji kauczuku, a nie pośrednio lub bezpośrednio jako paliwo (tj. do celów opałowych). Nie są też oferowane w celu ich wykorzystywania do zastosowań paliwowych lub napędowych bądź jako dodatek lub domieszka do paliw napędowych lub opałowych. Olej RAE oraz olej TDAE są specyficznym typem olejów, zwanymi olejami procesowymi. Wnioskodawca wykorzystuje je jako składnik kauczuków dla ułatwienia ich przerobu, w procesie produkcyjnym mieszanek gumowych u klientów Spółki. Oleje te są wprowadzane do kauczuku już na etapie jego produkcji. Olej RAE oraz olej TDAE są mieszane z kauczukiem na etapie lateksu (kauczuki emulsyjne ESBR) lub roztworu (kauczuki roztworowe SSBR), w ilości ok. 27 %, po czym olejowany kauczuk jest wydzielany z lateksu lub roztworu, suszony, prasowany i w postaci kostek wysyłany do klientów Wnioskodawcy. Podstawową aplikacją takich olejowanych kauczuków jest produkcja opon

samochodowych.

Według Wnioskodawcy, z uwagi na stosunkowo duży udział węglowodorów aromatycznych (powyżej 20%), olej RAE i olej TDAE nie nadają się do produkcji olejów smarowych.

Szczegółowy opis parametrów fizykochemicznych oleju RAE oraz oleju TDAE zawierają informacje o substancji, dla której nie jest wymagana Karta Charakterystyki, załączone przez Wnioskodawcę do wniosku.

Przywożony przez Wnioskodawcę produkt, oznaczony kodem CN 2707 99 99 jest wymieniony w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 roku, poz. 1373) („rozporządzenie w sprawie zapasów”) w grupie surowców lub produktów naftowych, które uwzględnia się podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych. Z rozporządzenia tego wynika, że produkty o kodzie CN 2707 99 99 zostały sklasyfikowane w kategorii ciężkie oleje opałowe (§ 2 pkt 11 lit. a rozporządzenia w sprawie zapasów).

Zdaniem Wnioskodawcy, sam fakt oznaczenia oleju RAE oraz oleju TDAE kodem CN 2707 99 99 nie przesądza jeszcze, że produkty te mogą zostać sklasyfikowane jako ciężkie oleje opałowe, a zatem jako paliwo. Wnioskodawca zwraca uwagę, że to Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej („rozporządzenie w sprawie kodów CN”), a nie rozporządzenie w sprawie zapasów wyszczególnia jak klasyfikuje się poszczególne kody CN. Kod 2707 99 99 w rozporządzeniu w sprawie kodów CN jest określany jako: „Pozostałe oleje surowe”, w ramach szerszej grupy o kodach CN 2707: „Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych”. Kod CN 2707 99 99 rozciąga się na kategorie szersze niż tylko „ciężkie oleje opałowe”. Wnioskodawca zatem stoi na stanowisku, że przedmiotem zainteresowania rozporządzenia w sprawie zapasów (a idąc dalej - ustawy

o zapasach) są tylko niektóre spośród szerokiej gamy produktów i surowców klasyfikowanych pod kodem CN 2707 99 99, a mianowicie tylko te, które stanowią ciężkie oleje opałowe.

Produkty oznaczone kodem CN 2707 99 99 według Wnioskodawcy będą paliwami, o ile stanowią ciężkie oleje opałowe. Kategorię „ciężkie oleje opałowe” należy rozumieć przez pryzmat następującej definicji w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia ws. statystyki energii:

„3.4.18. Olej opałowy (ciężki olej opałowy)

Wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.”

W świetle powyższej definicji, Wnioskodawca wskazuje, że zastosowanie oleju RAE oraz oleju TDAE jako olejów opałowych (tj. do celów opałowych) lub jako składnika paliw silnikowych jest niemożliwe, w szczególności z uwagi na to, że:

- a. przy spalaniu wytwarzają one bardzo dużo sadzy oraz rakotwórczych wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA);
- b. charakteryzuje je niska lotność oraz wysoka temperatura zapłonu (> 240 °C). Z tego względu nie mogą też zostać zastosowane jako składnik benzyn, ani nie jest możliwe ich komercyjne zastosowanie do celów opałowych. Należy zauważyć, że temperatura zapłonu tradycyjnych ciężkich olejów opałowych znajdujących komercyjne zastosowanie jako paliwa wynosi ok. 62-63 °C , a więc jest prawie czterokrotnie niższa niż minimalna temperatura zapłonu oleju RAE i oleju TDAE. Wnioskodawca wykorzystuje w zakładzie oleje RAE i TDAE właśnie ze względu na ich bardzo wysoką temperaturę zapłonu, co minimalizuje ryzyko przypadkowego zapalenia;
- c. zawierają wysoką zawartość siarki (do 4%), powodującą wysoką emisję tlenków siarki. Według Wnioskodawcy jest to wartość, która

czterokrotnie przekracza podstawową normę zawartości siarki określoną dla ciężkich olejów opałowych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 1 grudnia 2016 roku w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe (Dz. U. poz. 2008). Komercyjne wykorzystanie oleju RAE i oleju TDAE jako ciężkiego oleju opałowego jest zatem – zdaniem Wnioskodawcy - w praktyce niemożliwe;

- d. ich lepkość jest wysoka i silnie zależy od temperatury, a w temperaturach bliskich 0 °C oleje te mają postać półstałą, co blokuje filtry paliwowe silników Diesla:
- olej RAE - lepkość w temp. 37.8 °C: typowo > 2600 cSt, lepkość w temp. 100 °C: typowo 60 cSt; temp, płynięcia: +30 °C;
 - olej TDAE - lepkość w temp. 37.8 °C: typowo 600 cSt, lepkość w temp. 100 °C: typowo 20 cSt, temp, płynięcia: +25 °C.

Ze względu na powyższe parametry, olej RAE i olej TDAE nie tylko nie są wykorzystywane przez Wnioskodawcę w celach opałowych (jako paliwa), ale przede wszystkim nie jest to ich komercyjne przeznaczenie. Zdaniem Wnioskodawcy, powyższe właściwości w ogóle uniemożliwiają praktyczne zastosowanie oleju RAE i oleju TDAE do celów opałowych. Zgodnie z informacjami o substancji, dla której nie jest wymagana Karta Charakterystyki, załączonymi przez Wnioskodawcę do wniosku, oleje RAE i TDAE stosuje się jako środki zmiękczające lub komponenty środka zmiękczającego do kauczuków i mieszanek gumowych, w przemyśle oponiarskim, a także do produkcji wyrobów gumowych np. pasów transmisyjnych, wykładzin, mat, izolacji, uszczelek itp. W przemyśle drukarskim stosuje się je jako komponenty farb drukarskich. Według jednego z producentów, olej TDAE może być również stosowany jako smar. Wnioskodawcy nie są znane żadne inne komercyjne zastosowania oleju RAE lub oleju TDAE.

W tym miejscu Wnioskodawca podkreśla, że zwrot „opałowe” w definicji określonej w punkcie 3.4.18 załącznika A rozporządzenia w sprawie

statystyki energii jest nie tylko definiendum (zwrotem definiowanym), lecz sam w sobie ma wartość normatywną. Zwrot „opałowy” oznacza wykorzystywany jako paliwo, służący do opalania lub wykorzystywany do celów opałowych. Substancja, która nie jest i nie może być wykorzystywana do celów opałowych, nie wypełnia definicji (ciężkich) olejów opałowych z załącznika A rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

Zdaniem Wnioskodawcy, prawidłowość jego stanowiska potwierdza również wykładnia celowościowa. Jak wynika z uzasadnienia projektu rozporządzenia w sprawie zapasów dodanie kodu CN 2707 99 99 do listy produktów uwzględnianych przy ustalaniu wielkości zapasów interwencyjnych „ma służyć zapobiegnięciu luki prawnej w ramach której tradycyjne ciężkie oleje opalowe z ropy naftowej ze względu na wysoką zawartość aromatów nie będą podlegały ustawie o zapasach, co stwarza ryzyko powstawania nadużyć. Do tych kodów CN mogą być klasyfikowane inne ciężkie oleje opałowe w celu omijania obowiązku zapasowego. Skutkiem tego jest ryzyko zwiększenia się szarej strefy ”.

Według Wnioskodawcy powyższe wskazuje, że celem prawodawcy było ograniczenie możliwości unikania przez przedsiębiorców obowiązków w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów ropy naftowej lub paliw w odniesieniu do tradycyjnych ciężkich olejów opałowych, a więc produktów, których typowym przeznaczeniem jest wykorzystanie do celów opałowych i które z tego względu powinny być uwzględniane w ramach obowiązku zapasowego. Nie było natomiast intencją prawodawcy rozszerzenie obowiązków w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów ropy naftowej lub paliw na oleje procesowe o kodzie CN 2707 99 99, takie jak olej RAE i olej TDAE. Oleje te, według Wnioskodawcy, nie stanowią bowiem „tradycyjnych ciężkich olejów opałowych”, nie są i w praktyce w ogóle nie mogą być stosowane do celów opałowych.

Wnioskodawca stoi zatem na stanowisku, że olej RAE oraz olej TDAE nie mogą zostać uznane za ciężkie oleje opałowe, a tym samym nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. W konsekwencji, przywóz oleju RAE oraz oleju TDAE nie powoduje spełniania przez Wnioskodawcę definicji

handlowca. Wnioskodawca nie jest zatem zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych z tytułu przywozu oleju RAE oraz oleju TDAE.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach

objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach, definiując produkty naftowe odsyła do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.).

Zgodnie z ww. rozporządzeniem OLEJ OPAŁOWY (CIĘŻKI OLEJ OPAŁOWY) to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80°C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50°C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki:

- olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) to olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1%.

- olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) to olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1% lub więcej.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2707 99 99, natomiast z przepisu § 6 pkt 8 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią ciężkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2707 99 99.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Nabyciem wewnątrzspółnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej dokonuje przywozu oleju TDAE oraz oleju RAE klasyfikowanych do kodu CN 2707 99 99.

Aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw nabywany produkt musi posiadać kod CN, który zgodnie z rozporządzeniem o CN rodzi takie obowiązki oraz jego parametry fizyko-chemiczne wskazują na uznanie danego produktu za paliwo zgodnie z definicją zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008

W związku powyższym, Organ przeanalizował właściwości fizyko-chemiczne sprawdzanych przez Wnioskodawcę olejów TDAE oraz RAE pod kątem spełnienia przez te produkty wymagań określonych w wyżej przytoczonym rozporządzeniu.

Reasumując, olej opałowy (ciężki olej opałowy) to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania), których lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80°C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50°C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należy olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

Na podstawie złożonych przez Wnioskodawcę dokumentów potwierdzających parametry fizykochemiczne olejów typu RAE i TDAE o nazwach handlowych QUANTILUS 60-S i QUANTILUS T50-S należy stwierdzić, że w przypadku:

1. Oleju typu RAE o nazwie handlowej QUANTILUS 60-S
 - Gęstość w temperaturze 15°C – 0,9685 g/cm³;
 - Lepkość kinematyczna w 100°C – 68 mm²/s;
 - Temperatura zapłonu - 286°C.
2. Oleju typu TDAE o nazwie handlowej QUANTILUS T50-S
 - Gęstość w temperaturze 15°C – 949,7 kg/m³;
 - Lepkość kinematyczna w 100°C – 19,90 mm²/s;
 - Lepkość kinematyczna w 37,8°C – 620,9 kg/m³;
 - Temperatura zapłonu - 244°C.

Z wyszczególnionych powyżej parametrów fizykochemicznych, potwierdzonych świadectwami jakości przedmiotowych produktów naftowych wynika, że oleje typu RAE oraz TDAE charakteryzują się temperaturą zapłonu powyżej 50°C i gęstością powyżej 0,9 g/m³. Również lepkość kinematyczna powyższych produktów spełnia wymagania określone ww. definicji. W dołączonych do wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji, wynikach badań przedmiotowych produktów określona została lepkość kinematyczna w 100°C. W przypadku oleju RAE nie została podana lepkość kinematyczna w 80°C. Należy jednak zauważyć, że lepkość kinematyczna jest ściśle związana z temperaturą i maleje wraz z jej wzrostem. Zależność lepkości od temperatury może być różna dla różnych olejów. Przyczyną tego są różnice w składzie grupowym węglowodorów, ich strukturze oraz obecności innego typu związków. Istota zagadnienia polega jednak na tym, że zawsze przy wzroście temperatury następuje spadek lepkości produktu naftowego, ale przebieg tej zależności ma charakter indywidualny.

Uwzględniając powyższe zależności lepkości kinematycznej od temperatury, bezspornym jest stwierdzenie, że skoro lepkość kinematyczna omawianych powyżej produktów w temperaturze 100°C przekracza 10 cSt(mm²/s) to w 80 °C, a więc w temperaturze niższej, również przekroczy wartość 10 cSt.

Należy więc stwierdzić, że parametry fizykochemiczne olejów typu RAE oraz TDAE spełniają wymagania określone dla olejów opałowych w pkt. 3.4.18 załącznika A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008, spełniają zatem definicję paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Ponadto należy podkreślić, że z punktu widzenia ustawy o zapasach, a także obowiązków jakie nakłada ustawa na przedsiębiorców dokonujących przywozu, nie jest istotny cel na jaki paliwo to zostało przeznaczone. W związku z powyższym oświadczenie Wnioskodawcy, że przedmiotowe produkty są wykorzystywane dla przemysłu oponiarskiego i gumowego nie może stanowić przesłanki do zwolnienia nabywanego produktu z obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej. Ustawa o zapasach w żadnym punkcie nie określa, że jedynie te wolumeny paliw, które są wykorzystywane do celów napędowych lub grzewczych stanowią podstawę wyliczenia wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że przywożone przez Wnioskodawcę oleje RAE oraz TDAE zaklasyfikowane do kodu CN 2707 99 99 są ciężkimi olejami opałowymi w rozumieniu definicji legalnej określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008 i w konsekwencji są paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach.

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca dokonując przywozu powyższych olejów posiadających opisane powyżej właściwości fizykochemiczne jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przesłanego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.